

Недоступен ни однин перевод.

Дар кишварамон Тоҷикистон тахти гамхориҳои Пешвои миллат мухтарам Эмомалӣ Раҳмон ба нафарони маъюб аҳамияти махсус дода мешавад ва ин нафарон чун узви ҷаъоли чомеа дар раванди пешрафти соҳаҳои мухталифи ҳаёти чомеа саҳмдоранд ва нисбати ҳаёту ҷаъолият ва тадриси онон ҷораҳои муассир андешида шудааст. Дар ин шумора доир ба ин нафарон баъзе суҳанхову масалхоро тариқи тарҷума рӯи ҷоп овардем, ки пешкаши хонандагон мегардонем.

Накл аз гуфти маъюбе:

Як рӯз аз мағоза баромада ба хона мерафтам, ногоҳ аз пасам ду духтарчаи 14-15-сола чун ман мазохкунон роҳ мерафтанд. Дидам ин ҳолатрову бисёр андӯхгин шудам, гиря гулугирам кард, вале нафаре пайдо шуду ононро саҳт мазаммат кард, шукр, ки дар чомеа ҷунин нафарони солим ҳастанд.

Гуфторҳо:

Шумо фикр мекунед, ки одам дар аробаи маъюбӣ ягон муамморо ҳал карда наметавонад? Хато кардед, зеро пушту паноҳи онон як қувваи бузург-давлат аст.

Ягон инсон дар зиндагӣ аз беморӣ озод нест, дар ҳоли маъбон нахандед, зеро дар ҷойи ӯ шумо буданатон ҳам мумкин аст.

Дар мусобикаҳои варзишӣ иштироки фаъолони маъубонро мебинаму андеша мекунам, ки маъуб ман хастам, зеро ба варзиш машғул нашуда истодаам.

Автобус пур аз маъубон

Як рӯз бо кӯдаки хурдсолам ба автобус даромадам. Чойҳои нишаст банд буд. Аксар ҷавонон нишаста буданд. Пиразани тақрибан 70 -сола ҳам дар катори ман рост истода буд. Ногоҳ аз миёни издиҳомӣ нишаста нафаре дар даст асои маъубӣ бархосту ба пиразан таклифи нишастан кард, пиразан ба ӯ меҳрубона гуфт, ки писарам, охир ту маъуб хастӣ, нишин дар чоят. Ин ҷавон гуфт:

- Модар, нишин дар чойи ман, ман маъуб нестам, балки нишастагон маъуб хастанд. Ҷавоби ин ҷавон барои ман то ҳол аҷиб аст. Дар ҳақиқат, мо инсонҳои солим баъзе вақт рафторе мекунем, ки маъуб ин кирдорро ба худ раво намебинанд.

Онон нафароне хастанд, ки ба оянда умеди зиёд доранд. Мутассифона гоҳе мешавад, ки бархе аз мо солимчисмҳо бо пайдо шудани каме муаммо меҷӯем аз ҳаёт даст кашем. Айб аст!

Аз тарҷума М.Ниёзов